

FEBRUAR

Skeiklaður profilur

Lisbeth L. Petersen, sum tók seg úr politikki í 2007, hevur nú eisini meldað úr valfelagnum hjá Sambandsflokkinum í Suðurstreymoy, tí flokkurin við Kaj Leo Johannesen á odda hevur skeiklað sosiala profilin so nógv, at hon kennir seg ikki aftur í flokkinum. – Nú ringja fólk úr øllum landinum til mín, og siga seg vera kedd um tað, sum hendir í landsstýrinum. Eg haldi, at eg kanska havi sett hol á okkurt, sum hevur ligið leingi undir yvirflatuni, sigur Lisbeth L. Petersen, ið tó enn er sambandskvinna av hjartanum.

Úr flotanum

Tað seinasta av British Aerospace-flogførnum hjá Atlantsflogi er farið úr flotanum, nú Malmö Aviation skal leiga tað frá Atlantsflogi í 17 til 30 mánaðir. Hetta er síðsta stigið í eini tilgongd seinna árin, at eldru flogførini skuldu úr felagnum, og flogfør av slagnum Airbus 319 skuldu koma í staðin.

Smakkurin hvørstur

Tá turra og ræsta kjøtið, sum skal seljast í handlum ella matstovum frá juni næsta ár, skal hava hingið í løggildum hjallum, sum Heilsufrøðiliga Starvsstovan hevur góðkent, er vandi fyri, at serligu smakkirnir, sum vit kenna frá turrum og røstum kjøti kring landið, fara at hvørva. Tað halda Mortan í Hamrabýrgi, matskribentur, Leif Sørensen, viðurkendur kokkur, og Eva úr Dímun, bóndi.

112 milliónir ríkar

Sera góða gongdin hjá Bakkafrost sæst aftur hjá forstjóranum, Regini Jacobsen, sum saman við mammu síni, Oddvør Jacobsen, er størsti einstaki eigari í Bakkafrost. Tey bæði eru eftir einum ári blivin tilsamans 224 milliónir krónur ríkar. – Vit hava ongar ætlanir um at selja. Tvørturímóti, sigur Regin Jacobsen.

Erá fiti til fitness

– Eg tímdi ikki longur at vera tann, sum einki orkaði og altíð hevði pínu í kroppinum, sigur Tina Tórarenni, sum við røttum kosti og nógvri venjing lættnaði 30 kilo eftir minni enn einum ári

Hjartabankan, sveittabrot, pína í knøunum og rygginum og lágt sjálsvirði. Hetta var í nógv ár partur av gerandisdegnum hjá Tinu Tórarenni úr Skúvoy, sum alt tað hon minnst, hevur drigist við yvirvekt.

– Tað er ikki fyrr enn nú, at eg dugi at síggja, hvussu stóra ávirk-an tey alt ov mongu kiloini høvdu á meg, bæði kropsliga og sálarliga. Tað var ein ónd ringrás, sum eg veruliga mátti stríðast fyri at koma úr, sigur 33 ára gamla Tina, sum saman við manni og tveimum børnum býr í Tórshavn.

– Ikki bara var eg noydd at gera hetta fyri meg sjálva, men eisini fyri børnini. Eg vil vera ein fyrimynd fyri tey, og tað var eg ikki upp á nakran máta, soleiðis sum eg fór við mær sjálvari.

Fyri minni enn einum ári síðani tók hon avgerð um at leggja lívið um, eta heilsubetri kost og røra seg meira í gerandisdegnum. Hetta var ein avgerð, sum broytti lívið hjá Tinu fullkomiliga.

– Tað hevur verið ómetaliga strævið at koma hartil, sum eg eri

Tina Tórarenni fór ikki bara sjálv niður í vekt, men kennir seg í dag so mikið væl, at hon nú sjálv undirvísir í fitness

Mynd: Álvur Haraldsen

í dag, men tað hevur verið tað vert. Alt er broytt til tað betra, sigur Tina.

Altíð ov stór

Tá Tina vigaði upp á sítt mesta, stóð visarin á vektini og peikaði á talið 90. Hyggur hon eftir sínum gomlu vanum, undrast hon tó als ikki á, at hon hevur vigað ov nógv.

– Nú tá eg hugsi um tað, so havi eg meira ella minni altíð vigað ov nógv. Eisini sum barn var eg tjúkk, men tá bleiv bara sagt, at hatta var hvølpafiti, sum nokk skuldi fara av aftur. Men tað gjørdi tað ikki. Tvørturímóti, sigur Tina.

Eitt er, at Tina upp á fleiri mátar merkti á kroppinum, hvussu tey ov nógvu kiloini ávirkaðu bæði

vøddar og liðir, men eitt annað er, at yvirvektin í stóran mun eisini tyngdi hana sálarliga.

– Teir tankarnir, sum eg hevði um meg sjálva, vóru ómetaliga negativir. Eg fór ikki serliga væl við mær sjálvari og helt, at eg hevði ikki uppiborið betri, sigur Tina.

Tað finnast óteljandi hættir at lættna, men fyri Tinu var tað umráðandi, at hon kundi tapa seg á ein so nattúrligan hátt sum gjørligt.

– At byrja við vandi eg tvær ferðir um vikuna, og so liðandi blivu broytingar gjørdar í kostinum. Tað var ikki soleiðis, at eg droppaði alt tað ósunna alt fyri eitt, tí tað hevði eg ongantíð klárað, sigur Tina, sum rættiliga skjótt merkti broytingarnar.

– Alt fór bara at kennast lættari, og pínar í knøunum, sum eg í nógv ár havi drigist við, hvarv spakuliga. Klæðini byrjaðu at hanga á mær, og bráðliga slapp eg í buksur, sum eg ikki hevði kunnað brúkt leingi. Tað gav mær árræði til at halda fram, sigur Tina, sum í dag kennir hon seg so mikið væl, at hon sjálv er farin at undirvísa í fitness.

– Læknarnir søgdu, at mín tíð var farin, tí knæið var ov illa farið, men eg vildi ikki gevast.

Toni R. Dam, sum nú skal kappast millum heimsins bestu í inniróðri

– Eg eri beint fram. Tað, sum kann gerast í dag, skal ikki bíða til í morgin

Jóhanna á Bergi, ársins leiðari í privata vinnulívini